

24. Darul Domnului Nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin!

25. Iară celui ce poate să vă întărească pre voi după Bunăvestirea mea și după propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei ceii tăcute din anii veacilor.

26. Iară acum, arătate, prin scrisorile

prorocilor, după porunca Dumnezeului celui Veacinic, spre ascultarea credinței, carea s-au cunoscut întru toate neamurile.

27. Unuia, Preainălțatului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, mărire în veaci. Amin!

Cartea cătră romani scrisă din Corint s-au trimis prin Fivi, slujitoarea besearicii din Chenhrees.

ÎN CARTEA CEA DINTĂIU A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRĂ CORINTEANI

Cuvânt înainte

avel, în Corint, pre la anul lui Hristos 52, cum la mulți să pare întâiu, au propoveduit Evangheliia, apoi, după aceea, în osebite vremi, și Petru și Apolo au întărit pre corinteani în credință. Cetatea aceasta era în Ahaiia, la sinul mării, carea, împreună Peloponesul cu Ahaiia, într-acea cetate Apostolul Pavel un an și o jumătate petrecusă, și mare mulțime de oameni au fost adus la credința lui Hristos. Pre la anul 57, fiind Pavel la Efes, corinteanii au trimis la el pre Stefan, pre Fortunat și pre Ahaic, carii să înștiințeaze despre statul besearicii și să-l întreabe despre căsătorie, despre fecioare și despre văduve. Acestea, precum easte păreare, au spus lui Pavel și obiceiurile ceale reale care să făcusă la Corint, care întru această carte le îndreptează și împreună răspunde și la întrebările care le-au pus lui. Cartea această dintăiu cătră corinteani în Efes o au scris, în care ceale ce sânt pentru îndreptarea obiceiurilor și a petreacerii vieții creștinești pre larg și la înțălesul tuturor le spune și arată care sânt deregătoriile păstorilor cătră Dumnezeu și cătră popor, și ale credincioșilor cătră Dumnezeu și cătră sineși și cătră păstori, și mai ales doao taine ale credinții creștinești, adecă Euharistiia și înviarea morților mai chiar le spune, și prefacerea, și mâncarea trupului lui Hristos, ca niște lucruri cunoscute credincioșilor și de toți priimite, cu puține cuvinte, dară, așa de luminate, le spune, cât într-altă împrotivnică înțăleagere nu să pot trage. Las ceale de darurile limbilor și a proroci[i]i adaoge, care la începutul besearicii era de obște.

CAP 1

Pavel dă iară lui Dumnezeu pentru darurile date corinteanilor; într-alt chip îi pare rău, căci între dâșii să făcusă împărecheri pentru cei ce boteza, că, fiind trimis a propovedui Evangheliia, puțini au botezat; arătând și înțălepciunea lumii, cea lăpădată, și pre cei aleși fără de prihană, precum și mântuirea s-au întemeiat în moartea lui Hristos, a Căruia propoveduire să socoteaște lumii a fi nebunie, iară celor credincioși, adevăr și înțălepciune; că pentru aceea au ales Dumnezeu ceale nebăgate în samă a lumii, ca să nu să laude cineva întru sineși.

1. **P**avel, chematul apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Sosten, fratele, Besearicii lui Dumnezeu, carea easte în Corint celor sfințiți întru Iisus Hristos, celor chemați sfinți, împreună cu toți cei ce chiiamă numele Domnului nostru Iisus Hristos, în tot locul al lor și al nostru.

3. Dar, voao, și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțămesc Dumnezeului meu pururea de voi, pentru darul lui Dumnezeu, care s-au dat voao în Iisus Hristos.

5. Că întru toate v-ați îmbogățit întru Dânsul, în tot cuvântul și în toată știința.

6. (Precum mărturisirea lui Iisus, s-au adeverit întru voi).

7. Cât nu vă easte lipsă de nici un dar, voao, cei ce așteptați descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos.

8. Carele va și întări pre voi până la sfârșit nevinovați întru zioa Domnului nostru Iisus Hristos.

1 Tesal. 9. Credincios easte Dumnezeu, prin Carele
10, 24 v-ați chemat spre împărțășirea Fiiului Său, Iisus Hristos, Domnului nostru.

10. Iară vă rog pre voi, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grăiți una și să nu fie întru voi împărecheri, ci să fiți întemeiați întru un gând și întru o înțeleagere.

11. Că mi s-au dat mie știre de voi, frații miei, de la cei ce sânt a lui Hlois, că priciri sânt întră voi.

12. Și zic eu aceasta, că fieștecarele din voi zice:

*Fap. „Eu sânt a lui Pavel!”, * „Iară eu a lui Apolos!”,
18, 24 „Iară eu a lui Chifa!”, „Iară eu a lui Hristos!”

13. Au, doară, s-au împărțit Hristos? Au Pavel s-au răstignit pentru voi? Sau întru numele lui Pavel v-ați botezat?

14. Mulțemesc lui Dumnezeu că nici pre unul din voi nu am botezat, fără numai pre Crisp și pre Gaie,

15. Ca să nu zică cineva că în numele meu am botezat,

16. Botezat-am și casa lui Stefanas. Iară mai mult nu știu să mai fiu botezat pre altcineva.

17. Că nu m-au trimis pre mine Hristos să
2 Petr. botez, ci să vestesc Evangheliia, nu întru
1, 12 înțelepciunea cuvântului, ca să nu să facă
[16] înzădarnică crucea lui Hristos.

Jos 18. Că cuvântul crucii, celor peritori, nebunie
2, 1 easte, iară noao, celor ce ne mântuim,* putea-
13, 18 rea lui Dumnezeu easte.

[2, 13] 19. Că scris easte:* „Piiarde-voiu înțelepci-
*Roma. nea înțelepților și știința celor știutori o voiu
1, 16 lăpăda”.

Isaiia 20. Unde easte înțeleptul? Unde easte cărtu-
29, 14 rariul? Unde easte întrebătorul veacului aces-
*Isaiia tuia? Au, doară, nu au făcut Dumnezeu nebună
33, 18 înțelepciunea lumii aceștia?

21. Că, de vream ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu nu au cunoscut lumea prin înțelepciune pre Dumnezeu, bine au voit Dumnezeu, prin nebuniia propoveduirii, a mântui pre cei credincioși.

22. Pentru că și jidovii sămn cer și elinii înțelepciune caută.

23. Iară noi propoveduim pre Hristos, Cel răstignit, jidovilor, adecă sminteală, iară elinilor, nebunie.

24. Iară celor chemați, jidovilor și elinilor, pre Hristos, putearea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Pentru că ce e nebun a lui Dumnezeu mai înțelept easte decât oamenii, și ce e slab

a lui Dumnezeu mai tare easte decât oame-
nii.

26. Că vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sânt mulți înțelepți după trup, nu sânt mulți putearnici, nu mulți de bun neam;

27. Ci ceale nebune ale lumii au ales Dumnezeu, ca pre cei înțelepți să-i rușineaze, și ceale slabe ale lumii au ales Dumnezeu, ca să rușineaze pre ceale tari;

28. Și ceale de neam prost și nebăgate în samă ale lumii au ales Dumnezeu, și ceale ce nu sânt, ca să strice ceale ce sânt,

29. Ca să nu să laude nici un trup înaintea Lui.

30. Și dintru Dânsul voi sânteți în Hristos Iisus, Carele S-au făcut noao înțelepciune de la Dumnezeu* și dreptate și sfințire și mântuire.

31. Ca precum easte scris:* „Cel ce să lau-
dă, întru Domnul să se laude”.

*Ierem.

23, 5

*Ierem.

9, 22

2 Cori.

10, 17

CAP 2

Arată Pavel că pre Hristos și pre Acesta răstignit cu mare smerenie și cu cuvinte adevărate L-au propoveduit corinteanilor, macar că celor mai desăvârșit grăia, și înțelepciunea cea necunoscută lumii, carea numai cu Duhul lui Dumnezeu să poate cunoaște, că cel trupesc nu poate cuprinde ceale dumnezeiești.

1. i eu, venind la voi, fraților,*
venit-am nu întru înălțarea
cuvântului sau a înțelepciunii,
vestind voao mărturisirea lui

*Sus

1, 17

Dumnezeu.

2. Că nu am judecat a ști ceva întru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre Acesta răstignit.

3.* Și eu întru slăbiciune și în frică și în
cutrămur mare am fost la voi.

*Fap.

18, 1

4. Și cuvântul meu și propoveduirea mea*
nu era întru cuvinte îndemnătoare ale
înțelepciunii omenești, ci întru arătarea
Duhului și a puterii,

*2 Petr.

1, 16

5. Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci în putearea lui Dumnezeu.

6. Iară înțelepciunea o grăim întru cei desăvârșit; însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a domnilor veacului acestuia, carii sânt peritori,

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea ascunsă întru taină, carea o au rânduit Dumnezeu mai înainte de veac, spre mărirea noastră.

8. Carea nimenea din domnii veacului acestuia nu o au cunoscut, că, de o ar fi cunoscut, nu ar fi răstignit pre Domnul mării;

9. Ci precum easte scris: „Ceale ce ochiul nu au văzut și urechiia nu au auzit și la inima omului nu s-au suit, care

au gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pre Dânsul”.

10. Iară noao Dumnezeu ne-au descoperit prin Duhul Său că Duhul toate le cearcă, și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Că cine știe din oameni ale omului, fără numai duhul omului, carele easte într-însul. Așea și ale lui Dumnezeu nimenea nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12. Iară noi nu am luoat duhul lumii, ci Duhul, Carele easte de la Dumnezeu, ca să știm ceale ce sânt de la Dumnezeu dăruite noao.

*Sus 1, 17
2 Petr. 1, 16
1, 4
13.* Carele și grăim, nu cu cuvinte învățate ale înțelepciunei omenești, ci cu ceale învățate ale Duhului Sfânt, ceale duhovnicești cu ceale duhovnicești asemănându-le.

14. Iară omul cel trupesc nu primeaște ceale ce sânt ale Duhului lui Dumnezeu, că nebunie sânt lui și nu le poate înțaleage, căci duhovniceaște să judecă.

15. Iară cel duhovnicesc le judecă toate, iară el de nimene nu să judecă;

*Împăr. [Întel.] 2 [9], 13
16.* Că cine au cunoscut gândul Domnului? Cine-L va învăța pre El? Iară noi gândul lui Hristos avem.

Isaia 40, 13
Roma. 11, 34

CAP 3

Corinteanilor, încă trupești fiind, nu le-au putut propovedui Pavel tainele credinții ceale adânci, că să pricea de cei ce era numai slujitori, fiindcă Sângur Dumnezeu poate da sporirea darului și a puterilor, și Sângur Iisus easte temeiul credinții. Pre carele cineva bine sau rău va zidi să va arăta în zioa judecării. Nu trebuie să se spurce besearica lui Dumnezeu, carea sântem noi, nici întru slujitorii lui Dumnezeu să se laude.

1. i eu, fraților, nu am putut grăi voao, ca celor duhovnicești, ci ca celor trupești, ca unor prunci în Hristos.

2. Cu lapte v-am hrănit pre voi, iară nu cu bucate, că nu puteați, ci încă nici acum nu puteți.

3. Că încă trupești sânteți, căci când easte întru voi râvnă și prigonire și împărecheri, au nu sânteți trupești? Și au nu după om umblați?

4. Căci când zice cineva: „Eu sânt a lui Pavel”, iară altul: „Eu sânt a lui Apolos”, au nu sânteți trupești?

5. Cine, dară, easte Pavel? Și cine easte Apolos? Numai slujitori, prin carii ați crezut.

6. Și fieștecărui, precum Domnul i-au dat, eu am sădit, Apolos au udat, iară Dumnezeu au făcut creășterea.

7. Pentru aceea, nici cel ce sădeăște easte ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu, Cel ce dă creășterea.

8. Însă cel ce sădeăște și cel ce udă unul sânt,* și fieștecarele va luoă plata sa după osteneala sa.

*Psalm 61, 11

9. Că ai lui Dumnezeu împreună lucrători sântem, a lui Dumnezeu arătură, a lui Dumnezeu zidire sânteți.

Mate. 16, 27
Roma. 2, 6

10. După darul lui Dumnezeu, cel dat mie, ca un înțelept meșter mai mare temelie am pus, iară altul zideăște, însă fieștecarele să socotească cum va zidi.

Galat. 6, 5

11. Că alt temeiu nimenea nu poate pune, afară de Cel ce easte pus, Carele easte Iisus Hristos.

12. Iară de zideăște cineva pre temeiul acesta aur, argint, pietri scumpe, leamne, fân, trestie,

13. Al fieșteculu lucru arătat va fi, că zioa îl va arăta, pentru că în foc să va descoperi; și a fieșteculu faptă, în ce chip easte, focul o va lămuri.

14. Și a cui faptă va rămânea, ce au zidit, plată va luoă.

15. Iară a cui faptă să va arde, să va păgubi. Iară el însuși să va mântui, însă așea, ca prin foc.

16. Au nu știți că besearică lui Dumnezeu sânteți și Duhul lui Dumnezeu lăcuiăște întru voi?

17. De va strica cineva Casa lui Dumnezeu, strica-l-va pre acela Dumnezeu;* că besearica lui Dumnezeu sfântă easte, carea sânteți voi.

*Jos 6, 19
2 Cori. 6, 16

18. Nimenea pre sine să nu să înșeale; de să pare cuiva între voi că easte înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept.

19. Că înțelepciunea lumii aceștia nebunie easte la Dumnezeu; că scris easte:* „Cel ce prinde pre cei înțelepți întru înțelepciunea lor”.

*Iov 5, 13

20. Și iară:* „Domnul cunoaște cugetele înțelepților că sânt deșearte”.

*Psalm 93, 11

21. Drept aceea, nimenea să nu să laude între oameni, că toate ale voastre sânt:

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori aceaste de acum, ori ceale viitoare, toate ale voastre sânt.

23. Iară voi, a lui Hristos, iară Hristos, a lui Dumnezeu.

CAP 4

Nu să cuvine cu îndrăznire și fără socoteală a judeca pre slugile lui Dumnezeu. Să ceartă corinteanii, cei ce să lăuda pentru slugile și darurile ce luasă, ca când acealea le-ar avea din sineși, și, fălindu-să, urgisea și pre apostoli, macar că Pavel îi născusă întru Hristos. Zice că pre scurt va veni în Corint, să vedească pre apostolii cei mincinoși.

1.* șea să ne socotească pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos și ispravnici a tainelor lui Dumnezeu.

*2 Cori. 6, 4

2. Iară ce e mai mult, să caută aceasta

între ispravnici, ca să se afle cineva credincios.

3. Iară mie foarte puțin lucru easte ca să mă judec de cătră voi, sau de zioa omenească, ci nici însumi pre mine nu mă judec.

4. Pentru că nimic pre mine nu mă știu vinovat. Ci nu întru aceasta m-am îndreptat: Iară Cel ce mă judecă pre mine Domnul easte.

5. Drept aceea, mai înainte de vreme nimica să nu judecați, până ce va veni Domnul, Carele va și lumina ascunsele întunearecului și va arăta sfaturile inimilor, și atunci laudă va fi fieștecăruia de la Dumnezeu.

6. Iară aceastea, fraților, am închipuit întru mine și întru Apolos, pentru voi, ca întru noi să vă învățați, ca nu mai mult decât ce e scris să gândiți, ca să nu vă mândriți unul pentru altul, împotriva celui alt.

7. Că cine te aleage pre tine? Și ce ai, ce nu ai luat? Iară de ai și luat, ce te fălești, ca cum n-ai fi luat?

8. Iată, sătui sânteti, iată, v-ați îmbogățit, fără de noi ați luat împărăția, și, oh, de ați împărăți, ca și noi, cu voi împreună să împărățim.

9. Că mi să pare că Dumnezeu pre noi, apostolii, cei mai de apoi ne-au arătat ca pre niște rânduți spre moarte, pentru că priveală ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor.

10. Noi, nebuni pentru Hristos, iară voi, înțelepți întru Hristos. Noi, slabi, iară voi, tari. Voi, slăviți, iară noi, ocărăți.

11. Până în ceasul de acum, și flămânzim și însătoșem și sântem goli și pătimim și nu sântem așezați.

Fapt. 12. Și ostenim lucrând cu mânilor noastre, 20, 34 ocărăți fiind, grăim de bine, goniți fiind, 1 Tesa. răbdăm.

9, 12 13. Huliți, mângăiem, ca niște gunoiu ne-am 2 Tesal. făcut lumii, tuturor lăpădătură, până acum.

3, 8 14. Nu înfruntându-vă pre voi scriu aceastea, ci, ca pre niște fii ai miei iubiți, vă învăț.

15. Că, de ați avea zece mii de dascali întru Hristos, iară nu mulți părinți, că întru Hristos Iisus, prin Bunavestire, eu v-am născut pre voi.

16. Rogu-vă, dar, pre voi, să fiți mie următori.

17. Pentru aceea, am trimis la voi pre Timoteiu, cel ce easte fiu al meu iubit și credincios în Domnul, carele va aduce voao aminte căile mele, ceale ce sânt întru Hristos, precum pretutindinea în toată besearica învăț.

18. Iară, ca cum nu aș veni eu la voi, s-au sumețit unii.

19. Ci voiu veni curând la voi, de va vrea Domnul, și voiu cunoaște nu cuvântul celor

ce s-au sumețit, ci putearea.

20. Că nu easte în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci în puteare.

21. Ce vă easte voia, cu toiag să viu la voi, au cu dragoste și cu duhul blândeței?

CAP 5

Pre corinteani îi probozeaste, că pre cel ce la arătare în preacurvie trăiaște l-ar suferi, pre carele nefiind de față îl dă satanii, dojanindu-i, ca, curățind aluatul smintealelor, curați să slujască Paștile. Nici vrea să se meastece ei cu creștinii cei la arătare păcătoși.

1. u* adevărat să aude între voi **Levi.* curvie, și curvie ca aceea 18, 7 carea nici între păgâni nu să 20, 11 numeaște, ca să aibă cineva

pre muiarea tătâne-său.

2. Și voi v-ați sumețit, și nu mai bine ați plâns, ca să se ia din mijlocul vostru cel ce au făcut fapta aceasta.

3.* Eu, dar, nefiind la voi cu trupul, iară **Colo.* cu duhul fiind acolo, iată, am judecat ca 2, 5 cum aș fi de față pre cel ce au făcut aceasta așa.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu putearea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pre unul ca acela satanei spre perirea trupului, ca sufletul să se mântuiască în zioa Domnului Iisus.

6. Nu easte bună fala voastră. Nu știți că* puțin aluoat toată frământătura dos- **Galat.* peaște? 5, 9

7. Curățiți, dară, aluatul cel vechiu, ca se fiți frământătură noao, precum sânteti fără de aluat. Că Paștile noastre, pentru noi S-au junghiat Hristos.

8. Drept aceea, să prăznuim, nu întru aloatul cel vechiu, nici în aluoatul răutății, și al vicleșugului, ci întru azimele curățeni[i] și ale adevărului.

9. Scris-am voao în carte să nu vă amestecați cu curvarii.

10. Însă nu cu curvarii lumii aceștia, sau cu lacomii, sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idolilor, că amintrilea ar fi trăbuit să ieșiți din lumea aceasta.

11. Iară acum, am scris voao să nu vă amestecați, de va fi vreun frate numit au curvariu, au lacom, au slujitoriu idolilor, au ocărătoriu, au bețiv, au răpitoriu, cu unul ca acela nici să mâncați.

12. Că ce-mi easte mie a judeca pre cei din afară, au nu judecați voi pre cei dinlăuntru?

13. Iară pre cei din afară Dumnezeu îi va judeca; scoateți, drept aceea, afară pre cel rău dintră voi înșivă.

Îi înfruntă că cu judecată s-ar certa înaintea judecătorului păgân, numărând niște păcate, cu care cei ce sânt învăluți nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Zice a fi slobode unele, carele nu folosesc. Și arată că pentru multe pricini trebuie a să feri de curvie.

1. u, doară, îndrăznește cineva din voi, având vreo pără împotriva altuia, a să judeca la cei nedrepti, iară nu la cei sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor să judece lumea? Și de să va judeca lumea prin voi, nu sânteti vreadnici de judecați mai de jos.

3. Au nu știți că pre îngeri vom să judecăm, necum ceale lumești?

4. Că de aveți judecați lumești, pre cei nebăgați în samă în adunare să-i puneți să judece.

5. Și aceasta, ca să vă rușinați, zic voao: Așeadară, nu easte între voi înțelept niciunul, carele să poată judeca între fratele său?

6. Ci frate cu frate să judecă, și aceasta la necredincioși?

Mate. 5, 39 7. Deci, dară, cu adevărat păcat easte voao, căci aveți judecați între voi.

Luca 6, 29 8. Pentru ce mai bine nu suferiți strâmbătatea? Pentru ce mai bine nu răbdați pagubă? Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

[19] 1 Tesal. 4, 6 9. Au nu știți că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni? Nu vă înșelați, nici curvarii, nici slujitorii idolilor, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomleanii,

10. Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici ocărătorii, nici răpitorii împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost, ci v-ați spălat, ci v-ați sfințit, ci v-ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sânt slobode, dar nu toate îmi sânt de folos, toate îmi sânt slobode, ci eu nu voiu să fiu biruit de ceva.

13. Bucatele, pântecelui, și pântecele, bucatelor, iară Dumnezeu și pre acela și pre acealea va strica; iară trupul, nu curviei, ci Domnului, și Domnul, trupului.

14. Iară Dumnezeu și pre Domnul L-au sculat, și pre noi ne va scula prin putearea Sa.

15. Dară nu știți că trupurile voastre sânt mădulările lui Iisus Hristos? Au, doară, luând mădulările lui Hristos, le voiu face mădulări curviei? Să nu fie.

Face. 2, 24 16. Au nu știți că cel ce să lipeaște de curvă un trup easte? Că au zis: „Fi-vor doi un trup”.

Mate. 19, 5 17. Iară cel ce să lipeaște de Domnul un duh easte cu Dânsul.

Marco 10, 8 18. Fugiți de curvie, că tot păcatul, ori-carele face omul, afară de trup easte,

iară cel ce curveaște întru al său trup păcătuiaște.

19. Au nu știți* că trupul vostru easte beseari-că Duhului Sfânt, Carele lăcuiaste întru voi, pre Carele-L aveți de la Dumnezeu, și nu sânteti ai voștri? *Sus 3, 17 2 Cori. 6, 16

20.* Că sânteti cumpărați cu preț. Măriți, dară, pre Dumnezeu în trupul vostru, și în duhul vostru, care sânt a lui Dumnezeu. *Jos 7, 23 1 Petr. 1, 18

CAP 7

Învață pre corinteani despre traiul căsătoriei și despre nedezlegata ei legătură. Celor neînșurați le laudă fecioria. Și cum trebuie să se aibă cel credincios cu muiarea necredincioasă și ca fieștecarele în ce stat a vieții s-au chemat la credință, într-acela să rămâie. Fecioria o pune înaintea căsătoriei: Zice că muiarea, murindu-i bărbatul, slobodă easte cui va vrea în Domnul a să mărita.

1. ară de care mi-ați scris, bine easte omului de muiare să nu să atingă.

2. Iară pentru curvii, fieștecarele să-și aibă muiarea sa și fieștecarea să-și aibă bărbatul său.

3.* Muierii, bărbatul datornica bunăvoință să-i dea, așijderea, și muiarea bărbatului. *1 Pet. 3, 7

4. Muiarea trupul său nu-și stăpâneaste, ci bărbatul; așijderea, și bărbatul trupul său nu-și stăpâneaste, ci muiarea.

5. Să nu opriți deatorii unul altuia, fără numai din bunăvoință, până la o vreamă, ca să vă îndeletniciți (a) în post și în rugăciune, și iară să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pre voi satana pentru neînfrânarea voastră.

6. Și aceasta o zic după sfat, iară nu după poruncă.

7. Că voiesc ca toți oamenii să fie precum sânt eu însumi; ci fieștecarele are darul său de la Dumnezeu, unul așea, iară altul amintrilea.

8. Iară zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine easte lor de vor rămânea precum și eu.

9. Iară de nu să contenesc, să se căsătorească, că mai bine easte să se căsătorească, decât să arză.

10. Iară celor căsătoriți, poruncesc, nu eu, ci Domnul:* muiarea de bărbat să nu să despartă! *Mat. 5, 32

11. Iară de să va și despărți, să nu să mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pre muiare să nu o lasă. Marco 10, 7

12. Iară altora eu zic, nu Domnul: De are vreun frate muiare necredincioasă, și aceeaa va voi să viețuiască cu el, să nu o lasă pre ea. Luca 16, 18

13. Și muiarea de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuiască cu dânsa, să nu-l lasă pre el.

14. Că să sfințeaste bărbatul necredin-

5. (a) Țineți.

cios prin muiarea credincioasă, și să sfințească muiarea necredincioasă prin bărbatul credincios, că, într-alt chip, feciorii voștri necurați ar fi, iară acum sfinți sânt.

15. Iară de să desparte cel necredincios, despartă-să. Că nu easte supus robiei fratele sau sora întru unele ca acestea; că spre pace ne-au chemat pre noi Dumnezeu.

16. Că ce știi, muiare, oare mântui-ț-vei bărbatul? Sau ce știi, bărbatule, oare mântui-ț-vei muiarea?

17. Însă fieștecăruia, precum i-au împărțit Dumnezeu, și fieștecarele, precum l-au chemat Domnul, așa să umble. Și așa, în toate besearicile rânduiesc.

18. De easte cineva chemat, fiind tăiat împrejur, să nu-i pară rău. Întru netăierea împrejur de easte cineva chemat, să nu să taie împrejur.

19. Tăierea împrejur nimica easte, și netăierea împrejur nimica easte, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

Efes. 20. **Fieștecarele în carea chemare easte chemat, întru aceea să rămâie.**

4, 1

21. Rob ești chemat? Nu te griji; Ci, deși poți să fii slobod, mai mult te supune.

22. Că cel ce easte chemat în Domnul rob slobod Domnului easte; așijderea, și cel ce easte chemat slobod rob easte lui Hristos.

Sus 23. **Cu preț sânteți cumpărați, nu vă faceți robi oamenilor.**

6, 20

1 Petr. 24. **Fieștecarele întru ce e chemat, fraților, întru aceea să rămâie înaintea lui Dumnezeu.**

1, 18

25. Iară pentru fecioare, porunca Domnului nu am; iară sfat dau, ca un miluit de la Domnul, a fi credincios.

26. Socotesc, dară, că acest lucru easte bun pentru trebuința de acum, că bine easte omului a fi așa.

Efese. 27. **Legatu-te-ai cu muiare? Nu căuta dezlegare. Dezlegatu-te-ai de muiare? Nu căuta muiare.**

1, 1

Fili.

1, 27

28. Iară de te-ai și însurat, nu ai păcătuit. Și de s-au măritat fata, nu au păcătuit, dară necaz în trup vor avea unii ca aceștia; iară eu voao vă dau voie.

29. Și aceasta zic, fraților, că vreama de acum scurtă easte, ca și cei ce au muieri să fie ca cum nu ar avea.

30. Și cei ce plâng, ca cum nu ar plânge, și cei ce să bucură, ca cum nu s-ar bucura. Și cei ce cumpără, ca cum nu ar stăpâni.

31. Și cei ce să folosesc cu lumea aceasta, ca cum nu s-ar folosi. Că treace chipul lumii aceștia.

32. Iară voiesc să fiți voi fără de grije. Cel neînsurat grijește de ale Domnului, cum să placă Domnului.

33. Iară cel însurat grijește de ale lumii, cum să placă muierii.

34. Osăbeaște-să muiarea și fata, cea nemăritată grijește de ale Domnului, ca să fie sfântă, și cu trupul, și cu sufletul; iară cea măritată grijește de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Și aceasta zic spre folosul vostru, nu ca să vă puiu voao cursă, ci ca, cu bună-cuviință și bine, să vă apropiați de Domnul fără de sminteală.

36. Iară de să pare cuiva că i să face vreo necinste pentru fata sa, deaca îi trec tinerețele, și trebuie să fie așa, ce voiaște, facă; nu păcătuiaște, mărite-să.

37. Iară cel ce stă tare în inimă și nu are lipsă, ci are putere preste voia sa, și aceasta au judecat întru inima sa, ca să-și ție fata sa, bine face.

38. Deci, dară, și cel ce-și mărită fata sa bine face; iară cel ce nu o mărită, mai bine face.

39.* **Muiarea legată easte legii, în câtă vreamă trăiaște bărbatul ei. Iară deaca moare bărbatul ei, slobodă easte după carele va vrea să se mărite, numai întru Domnul.**

*Rom. 7, 2

40. Iară mai fericită ar fi de ar rămânea așa, după sfatul meu, că mi să pare că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

CAP 8

Macar că din sine ar fi slobod a mânca din ceale jărtvite idolilor, fiindcă idolul nici o lucrare sau putere nu are, însă acealea cu împrotivirea cunoștinții, sau cu sminteala celor slabi nu trebuie să se mănca. Nici a mânca sau a nu mânca face pre om mai bun.

1. **N**ară pentru ceale ce să jertvesc idolilor, știm, că toți avem știință; însă știința face măreț, iară dragostea zidește.

2. De să pare cuiva că știe ceva, încă nimica nu au cunoscut, precum să cade a cunoaște.

3. Iară de iubeaște cineva pre Dumnezeu, acela cunoscut easte de Dânsul.

4. Iară pentru mâncarea jertvelor idolești, știm că idolul nimica nu easte în lume și cum că nu easte Dumnezeu altul, fără numai Unul.

5. Că deși sânt carii să zic dumnezei, ori în ceriu, ori pre pământ, precum mulți dumnezei sânt, și domni mulți.

6. Iară noao easte un Dumnezeu Tatăl, dintru Carele sânt toate, și noi întru Dânsul; și un Domn Iisus Hristos, prin Carele sânt toate, și noi printr-Însul.

7. Ci nu e întru toți știința; iară unii cu știința idolului până acum, ca cum ar mânca jertva idolească, și cunoștința lor, fiind slabă, să spurcă.

8. Mâncarea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu, că, nici de mâncăm, nu ne pri-

sosește, nici de nu mâncăm, ne lipsește.

9. Ci vedeți ca nu cumva slobozeniia voastră să fie sminteală celor neputincioși.

10. Că de te va vedea oarecine pre tine, cel ce ai știință, șezând în capiște, au nu știința lui, neputincioasă fiind, să va zidi a mânca ceale jertvite idolilor?

Roma. 11. Și va peri fratele tău cel neputincios, 14, 15 întru știința ta, pentru carele Hristos au murit.

12. Și așa, păcătuind asupra fraților și bătând cunoștința lor cea neputincioasă, asupra lui Hristos păcătuți.

Roma. 13. Drept aceea, deaca mâncarea smintește 14, 21 pre fratele meu, nu voi mânca carne în veaci, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

CAP 9

Pavel nu lua hrană de la corinteani, cărora le propoveduia ca să curme toată pricina smintealei; macar că aceasta cu multe dovediri arată a fi slobod, ci în tot chipul să întoarnă, ca pre mai mulți să aducă la cinstea lui Dumnezeu. Îndeamnă pre corinteani spre urmarea celor ce aleargă în locul cel de priveală sau în luptă să oștesc, și a-și smeri trupul zice.

1. u, doară, nu sânt apostol? Au nu sânt slobod? Au nu pre Iisus Hristos, Domnul nostru, L-am văzut? Au nu lucrul meu voi sânteti în Domnul?

2. De nu sânt apostol altora, iară voao cu adevărat sânt, că peceatea apostoliei mele voi sânteti în Domnul.

3. Răspunsul meu de la cei ce mă întrebă pre mine acesta este.

4. Au, doară, nu avem putere a mânca și a bea?

5. Au, doară, nu avem putere pre o soră muiare să purtăm, ca și alți apostoli, și frații Domnului și Chifa?

6. Sau, doară, eu numai și Varnava nu avem putere a face aceasta?

7. Cine slujește în oaste vreodată cu leafa sa? Sau cine sădește vie și din roada ei nu mănâncă? Sau cine paște turma și din laptele turmei nu mănâncă?

8. Au, doară, după om aceastea grăiesc? Au nu și leagea grăiaște aceastea?

*2 Leage 25, 4
1 Tim. 5, 18

9. Că în Leagea lui Moisi este scris:* „Să nu legi gura bouului ce trieră”. Au, doară, de boi e grijă lui Dumnezeu?

10. Au, doară, pentru noi cu adevărat zice? Că pentru noi s-au scris, că întru nădejde cel ce ară deatoriu este să are, și cel ce trieră cu nădejde de nădejdea sa trebuie să aibă parte.

Rom. 11. Deaca am sămănat noi, voao, ceale 15, 27 duhovnicești, au mare lucru este de vom săcera noi ale voastre ceale trupești?

12. Deaca au parte alții de puterea voastră,

pentru ce nu mai bine noi? Ci nu am făcut după puterea aceasta, ci toate le răbdăm, ca să nu dăm vreo împiedecare Evangheliei lui Hristos.

13.* Au nu știți că cei ce lucrează ceale sfinte din besearică mănâncă? Și carii slujesc oltariului cu oltariul să împărtășesc? *2 Leag. 18, 1

14. Așa și Domnul au rânduit ca cei ce propoveduiesc Evangheliia din Evanghelie să se hrănească.

15. Iară eu nici una de aceastea nu am făcut și nu am scris aceastea, ca să se facă cu mine așa. Că mai bine este mie a muri, decât lauda mea cineva să o facă înzădar-nică.

16. Că, de vestesc, nu-mi este mie laudă, că datoriia mă silește. Iară amar mie este de nu voi vesti.

17. Că, de fac aceasta din voie, plată am, iară de fac de silă, deregătoriia îmi este mie încredințată.

18. Ce plată este mie? Ca, binevestind Evangheliia, făr' de plată să spuii Evangheliia lui Hristos, ca să nu fac eu după puterea mea cum nu să cade întru Buna-vestire.

19. Că, slobod fiind de toate, tuturor m-am făcut rob, ca pre mai mulți să dobândesc.

20. Făcutu-m-am jidovilor ca un jidov, ca pre jidovi să-i dobândesc; celor de supt leage, ca un supus legii (nefiind eu supt leage), ca pre cei de supt leage să-i dobândesc.

21. Celor fără de Leage ca un fără de Leage (nefiind eu fără de Leage lui Dumnezeu, ci întru Leage lui Hristos), ca să dobândesc pre cei făr' de Leage.

22. Făcutu-m-am celor neputincioși ca un neputincios, ca pre cei neputincioși să-i dobândesc. Tuturor, toate m-am făcut, ca oricum pre vreunii să mântuiesc.

23. Iară aceasta fac pentru Evanghelie, ca să mă fac părtaș ei.

24. Au nu știți că cei ce aleargă în locul cel de priveală, toți, adecă, aleargă, iară unul ia daruri? Așa să alergați, ca să luați.

25. Și tot cel ce să oștește de toate să continuește, și aceia, adecă, ca să ia cunună stricăcioasă; iară noi, nestricăcioasă.

26. Eu, drept aceea, așa alerg, nu ca cum nu aș fi. Așa dau războiu, nu ca când aș fi bătând văzduhul.

27. Ci-mi muncesc trupul meu și-l supuii robiei, ca nu cumva, altora propoveduind, însumi să mă fac netreabnic.

CAP 10

Cu aducerea-aminte de nemulțămătorii jidovi, pre carii de multe ori, pentru multe păcate, i-au certat Dumnezeu, pre aceștia de unele ca aceastea îi înfricoșază

pentru ispitirea omenească și ajutorul lui Dumnezeu întru ispite. Nu numai de închinarea idolilor a fugi, ci și de masa celor ce mîncă jerve idolești, pentru că prin aceasta să văd a da ceva cinste idolilor, și pentru că pun sminteală celor slabi.

*Ieșire
13, 21
Numer.
9, 21

1.* ară nu voiu să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți supt nor au fost și toți prin mare au trecut.

2. Și toți prin Moisi s-au botezat în nor și în mare.

Ieșire 3. Și toți aceaeși mîncare duhovnicească au mîncat.

Ieșire 4. Și toți aceaeși beutură duhovnicească au beut (că bea din piatra cea duhovnicească, carea urma; iară piatra era Hristos).

5. Ci întru cei mai mulți dintru ei nu au binevoit Dumnezeu,* că au căzut în pustie.

6. Iară aceastea chipuri s-au făcut noao, ca să nu fim noi poftitori de reale,* precum

*Psalm au poftit și aceia.

7. Nici să fiți slujitori idolilor, ca și unii dintr-înșii, precum easte scris:* „Șezut-au

*Ieșire norodul de au mîncat și au beut și s-au sculat la joc”.

8. Nici să curvim,* precum unii dintru ei au curvit, și au căzut întru o zi doaozeci și trei de mii.

Nume. 9. Nici să ispitim pre Hristos, precum unii dintru ei au ispitit, și de șerpi au perit.

10.* Nici să cârțiți, precum și unii dintru ei au cârtit, și s-au pierdut de pierzătoriu.

*Nume. 11. Și aceastea toate chipuri s-au întâmplat lor. Iară s-au scris spre învățatura noastră, la carii sfârșiturile veacurilor au ajuns.

12. Pentru aceaea, cel ce i să pare că stă să ia aminte ca să nu cază.

13. Ispita pre voi nu v-au ajuns, fără numai omenească, iară credincios easte Dumnezeu, Carele nu va lăsa pre voi să vă ispitiți mai mult decât puteți, ci împreună cu ispita va face și sfârșitul, ca să o puteți voi suferi.

14. Pentru aceaea, iubiții miei, fugiți de slujba idolilor.

15. Că înțelepților grăiesc, judecați voi ceaea ce grăiesc eu.

16. Păharul blagosloveniei, care îl blagoslovim, au nu easte împărtășirea sîngelui lui Hristos? Pâinea, carea o frîngem, au nu easte împărtășirea trupului lui Hristos?

17. Că o pâine un trup mulți sîntem, că toți dintru o pâine ne împărtășim.

18. Vedeți pre Israil după trup. Au nu cei ce mîncă jertvele sînt părtași oltariului?

19. Deci, ce zic eu? Că, doară, idolul easte ceva? Sau ce să jertveaște idolului eas-

te ceva?

20. Ci pentru că ceale ce jertvesc păgânii dracilor jertvesc, și nu lui Dumnezeu. Iară nu voiu ca să vă faceți voi părtași dimoniilor.

21. Nu puteți bea păharul Domnului și păharul dracilor. Nu puteți fi measii Domnului părtași și measii dracilor.

22. Au întărâta-vom pre Domnul spre mânie? Au mai tari decât El sîntem?

23.* Toate-mi sînt slobode, ci nu toate-mi folosesc. Toate-mi sînt slobode, ci nu toate zidesc. *Sus 6, 12

24. Nimenea al său să nu caute, ci fieștecine al altuia.

25. Tot ce să vinde în măcelărie să mîncăți, nimica întrebând pentru cunoștința.

26.* Că: „Al Domnului easte pămîntul și plinirea lui. *Psalm 23, 1

27. Și de vă chiiamă cineva pre voi dintre cei necredincioși și veți să meargeți, tot ce vor pune voao înainte mîncăți, nimica întrebând pentru cunoștința.

28. Iară de va zice voao cineva: „Aceasta easte jertvită idolilor”, să nu mîncăți, pentru cel ce v-au spus și pentru cunoștința că al Domnului easte pămîntul și plinirea lui.

29. Iară cunoștința, zic, nu a ta, ci a altuia, că pentru ce slobozeniia mea să judecă de altă cunoștință?

30. Iară deaca mă împărtășesc eu prin dar, ce mă hulesc pentru carea eu mulțamesc?

31.* Deci, ori de mîncăți, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți. *Colo. 3, 17

32. Fără sminteală fiți, și jidovilor, și elinilor, și besearicii lui Dumnezeu.

33. Precum și eu întru toate tuturor plac, necăutând folosul mieu, ci al multora, ca să se mîntuiască.

CAP 11

Bărbatul cu capul descoperit, iară muiarea cu capul învălit, trebuie să se roage. Iară pre corinteani, căci nu să așteaptă unul pre altul la prăznuirea Cinii Domnului, ci întră sine să împărechează. Vestind Taina Sfintei Cuminecături a fi de la Hristos rânduită. Și păcatul și pedeapsa celor ce să apropie cu nevrednicie.

1. rmători fiți mie, precum și eu lui Hristos.

2. Iară vă laud pre voi, fraților, că de toate ale meale vă aduceți aminte și, precum v-am dat voao, ceale date le țineți.

3. Și voiesc să știți voi* că a tot bărbatul capul easte Hristos. Iară capul muierei easte bărbatul, iară capul lui Hristos, Dumnezeu. *Efese. 5, 23

4. Tot bărbatul, rugându-să, au proro-

cind cu capul acoperit, rușinează-și capul său.

5. Și toată muiarea, rugându-să, au prorocind cu capul dezvălit, rușinează-și capul său, că tot atâta easte, ca cum ar fi rasă.

6. Că de nu să învălește muiarea, să se tunză; iară de easte grozav muierii a să tunde sau a să rade, să se învălească.

Facer. 1, 26 7. Că bărbatul nu easte deatoriu să-și acopere capul, chipul și mărirea lui Dumnezeu fiind. Iară muiarea mărirea bărbatului easte.

8. Că nu easte bărbatul din muiare, ci muiarea din bărbat.

Facer. 2, 23 9. Că nu s-au zidit bărbatul pentru muiare, ci muiarea pentru bărbat.

10. Pentru aceaea, deatoare easte muiarea să aibă învălitoare în cap pentru îngerii.

11. Însă nici bărbatul făr' de muiare, nici muiarea făr' de bărbat, în Domnul.

12. Că, precum easte muiarea din bărbat, așa și bărbatul prin muiare, și toate de la Dumnezeu.

13. Întru voi înșivă judecați: „Oare cu cuviință easte muiarea dezvălită să se roage lui Dumnezeu?

14. Au nu și singură firea vă învață pre voi că bărbatul, de-și lasă părul, necinste easte lui?

15. Iară muiarea, deaca-și lasă părul, mărirea easte ei, de vream ce părul easte dat ei pentru învălitoare.

16. Iară de să veade că easte cineva prigonitoriu, noi obiceiii ca acesta nu avem, nici besearicile lui Dumnezeu.

17. Iară aceasta poruncindu-vă, nu vă laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Că întâiu, când vă adunați voi în besearică, auz că să fac între voi împărecheri, și despre o parte crez.

19. Că să cade să fie și eresuri între voi, ca cei lămuriti să fie arătați între voi.

20. Drept aceaea, când vă adunați voi împreună, nu easte a mânca Cina Domnului.

21. Că fieștecarele își pune cina sa mai nainte spre mâncare, și unul easte flămând, iară altul easte beat.

22. Că au, doară, nu aveți căsi să mâncați și să beați? Au, doară, besearica lui Dumnezeu o defăimați și rușinați pre cei lipsiți? Ce voi zice voao? Lăuda-voiu pre voi? Întru aceasta nu vă laud.

23. Că eu am luat de la Domnul, carea am și dat voao, că Domnul Iisus, în noaptea în carea S-au vândut, au luat pâne.

Mate. 26, 26 Marco 14, 22 24. Și mulțămind, au frânt și au zis: „Luoati, mâncați, acesta easte trupul Mieu, carele să frânge pentru voi. Aceasta să faceți întru pomenirea Mea”.

Luca 22, 19 25. Așijderea, și păharul după cină, zicând: „Acest păhar Leagea cea Noao easte întru sângele Mieu. Aceasta să faceți de câte

ori veți bea întru pomenirea Mea”.

26.* Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea păharul acesta, moartea Domnului vestiți, până când va veni. *Ioan 6, 59

27. Drept aceaea, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea păharul Domnului, cu nevrednicie vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

28. Și să se ispitească omul pre sine și așa din pâine să mănânce și din păhar să bea.

29. Că cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie judecată luiși mănâncă și bea nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta, între voi mulți sânt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

31. Că de ne-am fi judecat pre noi singuri, nu ne-am fi osândit.

32. Iară judecându-ne de la Domnul, ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

33. Drept aceaea, frații miei, când vă adunați să mâncați, unul pre altul să așteptați.

34. Iară de flămânzește cineva, acasă să mănânce, ca să nu vă adunați spre osândă. Iară cealealalte, când voi veni, le voi rândui.

CAP 12

Multora, multe daruri ale aceluiași Duh să dau, ca în chipul trupului omenesc fieștecarele să-și facă slujba, și, cunoscând că toți au lipsă de ajutoriu, unul pre altul să ajute. Și așa Hristos au rânduit besearicii Sale multe osebiri omenești.

1. ară de ceale duhovnicești, fraților, nu voi să nu știți voi.
2. Că știți, când erați păgâni, cum la idolii cei mulți, ca cum ați fi fost trași, vă duceți.

3. Pentru aceaea, vă spui voao* că nimenea cu Duhul lui Dumnezeu grăind nu zice: Anatema spre Iisus!; și nimenea nu poate numi Domn pre Iisus, fără numai în Duhul Sfânt. *Mat. 9, 39

4. Și sânt osebiri darurilor, iară același Duh.

5. Și osibiri slujbelor sânt, iar același Domn.

6. Și osibiri lucrurilor sânt, iar același Dumnezeu, Carele lucrează toate întru toți.

7. Iară fieștecăruia să dă arătarea Duhului spre folos.

8. Că unuia prin Duhul să dă cuvântul înțelepciunei, iar altuia, cuvântul științii întru același Duh.

9. Și altuia, credința întru același Duh, iară altuia, darul tămăduirilor întru același Duh.

10. Iară altuia, lucrarea puterilor, iar altuia, prorocia, iară altuia, aleagerea duhurilor, iar altuia, fealiuri de limbi, iară altuia, tâlmăcirea limbilor.

Rom. 11. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind deosebi fieștecărui, precum voiaste.

4, 7 12. Că, precum trupul unul easte și mădulări are multe, și toate mădulările ale unui trup, multe fiind, un trup sânt, așa și Hristos.

13. Pentru că, printr-un Duh, noi toți într-un trup ne-am botezat, ori jidovii, ori elinii, ori slugile, ori cei slobozi, și toți într-un Duh ne-am adăpat.

14. Că trupul nu easte un mădulariu, ci multe.

15. Că de ar zice piciorul că: „Nu sânt mână, nu sânt din trup!”, au, doară, pentru aceea nu easte din trup?

16. Și de ar zice urechiia că: „Nu sânt ochiu, nu sânt din trup!”, au, doară, pentru aceea nu easte din trup?

17. Că de ar fi tot trupul ochiu, unde ar fi auzul? Și de ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Iară acum, au pus Dumnezeu mădulările pre fieștecarea dintr-însele în trup, precum au voit.

19. Că de ar fi toate o mădulare, unde ar fi trupul?

20. Iară acum, cu adevărat multe mădulări, iară un trup.

21. Și nu poate zice ochiul mâinii: „Nu am lipsă de tine”. Sau, iarăși, capul, picioarelor: „Nu am lipsă de voi”.

22. Ci, cu mult mai vârtos, mădulările trupului, care să socotesc a fi mai slabe, sânt mai de lipsă.

23. Și care ni să pare că sânt mai necinstite la trup, acestora cinste mai multă le dăm, și ceale nesocotite ale noastre mai multă cinste au.

24. Iară ceale de cinste ale noastre nu au lipsă. Ci Dumnezeu au tocmit trupul, celui mai prost, mai multă cinste dând.

25. Ca să nu fie neunire în trup, ci să se grijească mădulările, între sine, una de alta.

26. Și ori de pătimeaște o mădulare, pătimesc toate mădulările dimpreună. Ori de să măreaște o mădulare, împreună să bucură toate mădulările.

27. Iară voi santeți trupul lui Hristos și mădulări din parte.

Efese. 28. Și pre unii au pus Dumnezeu în besea-rică, întâiu pre apostoli, a doao, pre proroci, a treia, pre dascali, după aceea, pre puteri, apoi, darurile tămăduirilor, ajutorințele și isprăvnicile, fealiurile limbilor.

29. Au, doară, toți sânt apostoli? Au, doară, toți proroci, au, doară, toți dascali? Au, doară, toți puteri?

30. Au, doară, toți au darurile tămăduirilor? Au, doară, toți în limbi grăiesc? Au, doară, toți tălmăcesc?

31. Iară să iubiți darurile ceale mai bune

și încă mai înaltă cale vă arăt voao.

CAP 13

Arată lipsa dragostii, deatoriile ei, necurmata petreacere și mărimea preste credință și nădejde, și preste cealealalte daruri dumnezeiești.

1. e aș grăi în limbile omenesti și îngerești, iară dragoste nu am, făcutu-m-am ca niște aramă sunătoare și chimval răsunătoriu.

2. Și de aș avea prorocie, și de aș ști toate tainele și toată știința, și de aș avea toată credința, cât să mut și munții, iară dragoste nu am, nimica nu sânt.

3. Și de aș împărți toată avuția mea și aș da trupul meu să-l arză, iară dragoste nu am, nici un folos nu-mi easte.

4. Dragostea îndelungă rabdă, să milostiveaște. Dragostea nu pizmuiaște, dragostea nu să îndărătniceaște, nu să trufește.

5. Nu să poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu să întărată, nu gândește răul.

6. Nu să bucură de nedreptate, ci să bucură de adevăr.

7. Toate le suferă, toate le creade, toate le nădăduiaște, toate le rabdă.

8. Dragostea niciodată nu cade, măcar prorociile de vor lipsi, măcar limbile de vor înceta, măcar știința de să va strica.

9. Că de o parte cunoaștem, și de o parte prorocim.

10. Iară când va veni cea deplină, atunci cea de o parte va înceta.

11. Când eram prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc gândeam, ca un prunc cugetam. Iară deaca m-am făcut bărbat, am lăpădat ceale pruncești.

12. Că vedem acum ca prin oglindă în gâcitură; iară atunci, față cătră față. Acum cunosc de o parte; iară atunci voi cunoaște, precum și cunoscut sânt.

13. Și acum, rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceaste trei; iară mai mare dintre aceaste easte dragostea.

CAP 14

Darul limbilor zice a fi mai în jos decât darul prorociei. Încă și netreabnic, de nu va fi cine să tâlcuiască. Deci, le dă rânduală, după carea bine să se slujască cu aceaste daruri; și muierilor le poruncește să tacă în besea-rici.

1. rmați dragostea și râvniți ceale duhovnicești. Iară mai vârtos ca să prorociți.

2. Că cel ce grăiaște în limbă nu grăiaște oamenilor, ci lui Dumnezeu: Că nimene nu-l aude, iară cu duhul grăiaște taine.

3. Iară cel ce proorocește oamenilor

grăiaște zidire și îndemnare și mângăiere.

4. Cel ce grăiaște în limbă pre sine sângur să zidească; iară cel ce procește besearica zidească.

5. Iară voiesc ca voi toți să grăiți în limbi, iară mai vârtos să prorociți, că mai mare este cel ce procește decât cel ce grăiaște în limbi, fără numai de va tâlmăci, ca să ia besearica zidire.

6. Iară acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, ce voi folosi voao, de nu voi grăi voao, au întru descoperire, au întru înțelegere, au întru prorocie, au întru învățatură?

7. Că, precum ceale neînsuflețite, care dau glas, ori alăuta, ori surla, de nu vor da osebie în viersuri, cum să va cunoaște glasul surlei sau al alăutei?

8. Că trâmbița de va da glas fără de semn, cine să va găti la războiu?

9. Așa și voi: prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere, cum să va cunoaște cecea ce să va grăi? Că veți fi grăind în aer.

10. Atâtea de multe (precum să întâmplă) sânt în lume fealiurile vorbelor, și nici una dintr-însăle nu este fără de glas.

11. De nu voi ști, dară, putearea glasului, fi-voiu celui ce grăiesc varvar, și cel ce-mi grăiaște mie, varvar.

12. Așa și voi, de vreame ce sântei iubitori de duhuri, ceale ce sânt spre zidirea besearicii să căutați, ca să prisosiți.

13. Pentru aceaea, cel ce grăiaște în limbi să se roage, ca să tâlmăcească.

14. Că de mă voi ruga cu limba, duhul meu să roagă, iară mintea mea fără de roadă este.

15. Ce, dară, este? Ruga-mă-voiu cu duhul, ruga-mă-voiu și cu mintea. Câta-voiu cu duhul, câta-voiu și cu mintea.

16. Că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce plinește locul celui ce nu știe cum va zice: „Amin”, după mulțămirea ta, de vreame ce nu știe ce zici?

17. Că tu bine mulțamești, dară altul nu să zidească.

18. Mulțamesc Dumnezeului meu, că mai mult decât voi toți grăiesc în limbi.

19. Ci în besearică voiesc a grăi cinci cuvinte cu mintea mea, ca și pre alții să-i învăț, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți prunci cu mintea, ci cu răutatea fiți prunci; iară cu mintea fiți desăvârșit.

Isaiia 28, 11 21. În Leage scris este că: „Într-alte limbi și cu alte buze voi grăi norodului acestuia; și nici așa nu Mă vor asculta pre Mine, zice Domnul”.

22. Limbile, drept aceaea, semn sânt nu credincioșilor, ci celor necredincioși. Iară prorocia, nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Deci, dară, de s-ar aduna săborul tot împreună și toți ar grăi în limbi și ar intra și din cei neînvățați sau din cei necredincioși, au nu ar zice că sântei nebuni?

24. Iară de ar proroci toți și ar intra vreun necredincios sau neînvățat, să muștră de toți și să judecă de toți.

25. Și așa, ascunsăle inimii lui arătate să fac, și așa, căzind pre față, să va închina lui Dumnezeu, zicând că adevărat Dumnezeu întru voi este.

26. Ce este, dară, fraților? Când vă adunați fieștecarele din voi, cântare are, învățatură are, limbă are, descoperire are, tâlmăcire are, toate spre zidire să fie.

27. De grăiaște cineva în limbă, câte doi, sau mai mulți, câte trei, și pe rând, și unul, să tâlmăcească.

28. Iară de nu este tâlmăcitoriu, să tacă în besearică, și numai șie să-și grăiască și lui Dumnezeu.

29. Iară prorocii, doi sau trei, să grăiască, și ceialalți; iară ceialalți să judece.

30. Iară de să va descoperi altuia, carele șeade, cel dintâiu să tacă.

31. Că puteți câte unul toți a proroci, ca toți să se învețe și toți să se mângăie.

32. Și duhurile prorocilor prorocilor să supun.

33. Că Dumnezeu nu este al împăcherii, ci al păcii, precum întru toate besearicile sfinților.

34. Muierile voastre în besearici să tacă, că nu li să îngăduiască lor a grăi, ci să fie plecate,* precum și Leagea zice.

*Facer.

35. Iară de vor să învețe ceva, acasă să-și întreabe pre bărbații săi. Că urât este să grăiască muierile în besearică.

3, 16

36. Au de la voi cuvântul lui Dumnezeu au ieșit? Sau numai la voi au ajuns?

37. De să pare cuiva că este proroc sau duhovnicesc, să înțeleagă ceale ce scriu voao, că ale Domnului porunci sânt.

38. Iară cela ce nu știe, să nu știe.

39. Deci, fraților, nevoiți-vă a proroci și a grăi în limbi să nu opriți.

40. Toate cu cuviință și după rânduială să se facă.

CAP 15

Învăță că au înviat Hristos din morți, și multora S-au arătat, mai pre urmă și lui Pavel, care să zice pre sine mai mic întră apostoli. Și aici întemeiază a învierii noastre rânduială și modru, împreună cu osăbirea slavei celor ce vor învia, nu numai în suflet, ci și în trup. Iară moartea să va sorbi de înviare.

- *Gala.** 1. **M**ară cunoscută fac voao, fraților, Evangheliia carea am vestit voao, carea o ați și primit, întru carea și stați, 1, 11
2. Prin carea vă și mântuiți; de o țineți, precum o am vestit voao, numai de nu ați crezut în deșert.
3. Că am dat voao întâiu, carea am și luat, cum că Hristos au murit pentru păcatele noastre,* după Scripturi;
- *Isaiia** 4.* Și cum că S-au îngropat și S-au sculat 53, 5
- *Iona** a treia zi după Scripturi; 2, 1
- *Ioan** 5. Și cum că S-au arătat lui Chifa,* apoi celor doisprăzeace; 20, 19
6. După aceea, S-au arătat la mai mulți decât cinci sute de frați deodată, din carii mulți sânt până acum. Iară unii au și adormit.
7. După aceea, S-au arătat lui Iacov, apoi apostolilor tuturor.
8. Iară mai pre urmă decât toți, ca unui născut fără de vreamă,* S-au arătat și mie. ***Fapt.** 9, 3
- Efese.** 9. Că eu sânt mai-micul apostolilor, carele nu sânt vreadnic a mă chema apostol, pentru 3, 8
10. Iară cu darul lui Dumnezeu sânt ce sânt. Și darul Lui, care easte întru mine, nu au fost înzădarnic, ci mai mult decât toți aceia m-am ostenit, însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu, care easte cu mine.
11. Iară ori eu, ori aceia, așa propoveduim, și așa ați crezut.
12. Iară de vreamă ce Hristos Să propoveduiaște că S-au sculat din morți, în ce chip zic unii între voi că înviare morților nu easte?
13. Iară de nu easte înviare morților, nici Hristos nu au înviiat.
14. Iară de nu au înviiat Hristos, înzădarnică easte propoveduirea noastră și înzădarnică easte și credința voastră.
15. Și ne aflăm și noi mărturii mincinoase a lui Dumnezeu, că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că au înviiat pre Hristos, pre Carele nu L-au înviiat, deaca nu învie morții.
16. Că de nu învie morții, nici Hristos n-au înviiat.
17. Iară deaca n-au înviiat Hristos, înzădarnică easte credința voastră și încă sânteți în păcatele voastre.
18. Încă și cei ce au adormit întru Hristos au perit.
19. Și de nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, mai ticăloși decât toți oame-nii sântem.
20. Iară acum, Hristos S-au sculat din morți,* începătură morților S-au făcut. ***Colo.** 1, 18
- Apoc.** 21. Că, de vreamă ce prin om s-au făcut moartea, prin om și înviarea morților. 1, 5
22. Că precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos toți vor învia.
- 23.* Fieștecarele întru a sa rânduială, *1 Tesa. începătura Hristos, după aceea, cei ce sânt a lui Hristos, întru venirea Lui. 4, 15
24. Apoi, sfârșitul, cându-și va da împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va strica toată domniia și toată stăpâniia și putearea.
25. Că să cade Lui a împărăți,* până ce va pune pre toți vrăjmașii Săi supt picioarele Sale. ***Psal.** 109, 2
26. Vrăjmașul cel mai de pre urmă, moartea, Evrei să va surpa. 1, 3
27. „Că toate le-au supus supt picioarele Lui”. 10, 13
- Iară când zice* că: „Toate sânt supusă Lui”, ***Psalm** adevărat easte că afară de Cel ce L-au supus Lui toate. 8, 7
28. Iară deaca să vor supune Lui toate, atunci și Însuși Fiiul Să va supune Celui ce au supus Lui toate, ca să fie Dumnezeu toate, întru toate. 2, 1
29. Că ce vor face cei ce să botează pentru cei morți? Deaca nu să vor scula morții, nicidecum, pentru ce să și botează pentru cei morți?
30. Pentru ce, dară, și noi avem primejdie în tot ceasul?
31. În toate zilele moriu pentru lauda voastră, carea am în Hristos Iisus, Domnul nostru.
- 32.* De m-am și luptat ca un om cu fierile în Efes, ce folos îmi easte, deaca morții nu să vor scula? Să mâncăm și să bem, că mâne vom muri. ***Împăr.** [Întel.] 2, 6
33. Să nu vă înșelați! Strică pre obiceiurile ceale bune vorbele ceale reale. **Isaiia** 22, 13
34. Trezviți-vă cu dreptate și să nu greșiți, că unii au necunoștința lui Dumnezeu, spre rușinare voao grăiesc. 56, 12
35. Ci va zice cineva: Cum să vor scula morții, și cu ce trup vor veni?
36. Nebune, tu ce sameni nu înviiază, de nu va muri.
37. Și ce sameni, nu sameni acel trup care va să fie, ci numai grăunțul gol, de să tâmplă de grâu sau de altceva din cealelalte.
38. Iară Dumnezeu dă lui trup, precum voiaste, și fieștecării sămânță trupul ei.
39. Nu tot trupul easte același trup, ci altul e trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor și altul al peștilor și altul al păsărilor.
40. Și sânt trupuri cerești și trupuri pământești; ci alta e mărirea celor cerești, și alta a celor pământești.
41. Alta e mărirea (a) soarelui și alta mărirea lunii și alta e mărirea stealelor, că stea de stea să osibeaste întru mărire.
42. Așa și înviarea morților: samănă-să întru stricăciune, scula-să-va întru nestricăciune.
43. Samănă-să întru nemărire, scula-să-va 41. (a) Strălucirea.

întru mărire. Samănă-să întru slăbiciune, scula-să-va întru putere.

44. Samănă-să trup viețuitoriu, scula-să-va trup duhovnicesc. Easte trup viețuitoriu, easte și trup duhovnicesc.

Face. 45. Așea și scris easte: „Făcutu-s-au omul
2, 7 cel dintâiu, Adam, cu suflet viu; iară Adam, cel de pre urmă, cu duh de viață făcătoriu”.

46. Ci nu întâiu duhovnicesc, ci viețuitoriu, apoi duhovnicesc.

47. Omul cel dintâiu din pământ pământesc, al doilea om, Domnul din ceriu.

48. În ce chip e cel din pământ, așea și cei pământești, și în ce chip e cel ceresc, așea sânt și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc.

50. Iară aceasta zic, fraților, că carnea și sângele împărăția lui Dumnezeu să moștenească nu vor putea, nici stricăciunea pre nestricăciune nu va moșteni.

51. Iată, taină zic voao, că nu toți vom adormi; iară toți ne vom schimba.

52. Întru o cirtă în clipeala ochiului, în trâmbița cea de apoi, pentru că va trâmbita, și morții să vor scula nestricăți, și noi ne vom schimba.

53. Că să cade stricăciosului acestuia să se îmbrace întru nestricăciune, și cel muritoriu întru nemurire.

54. Iară când să va îmbrăca stricăciosul acesta întru nestricăciune și muritoriul acesta să va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel scris:* „Înghițitu-s-au
*Osia 13, 14 moartea întru biruință.

leșire 55. Unde easte, moarte, boldul tău? Unde-ți
[Evrei] easte, iadule, biruința?”

2, 14 56. Și boldul morții, păcatul, iară putearea păcatului easte leagea.

1 Ioan 5, 3 57. Iară lui Dumnezeu, mulțămită, Carele
[5] ne-au dat noao biruință prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceaea, iubiții miei frați, fiți statornici, neclățiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că osteneala voastră nu easte deșartă în Domnul.

CAP 16

După ce îndemnasă a culeage milostenie pentru creștinii cei din Ierusalim, le laudă pre Timoteiu și casa lui Stefana. După aceaea, adaogă închinăciune.

1. ară pentru milosteniia carea easte pentru sfinți, precum am rânduit besearicilor Galatii, așea și voi să faceți.

2. În zioa dintâiu a săptămânii, fieștecarele din voi să puie la sâne, strângând ce să va îndura, ca nu deaca voiu veni, atunci

să se facă strânsoarea.

3. Iară după ce voiu veni, pre carii veți socoti, pre aceia cu cărți îi voiu trimite să ducă darul vostru în Ierusalim.

4. Iară de să va cuvini să mă duc și eu, cu mine vor merge.

5. Iară voiu veni la voi când voiu treace Machidoniia (că prin Machidoniia voiu să trec).

6. Și la voi, de să va întâmpla, voiu zăbovi sau voiu și ierna, ca să mă petreaceți voi oriîncătro voiu merge.

7. Că nu vreau să văz pre voi acum trecând, că am nădeajde câtăva vreme să rămâiu la voi, de va îngădui Domnul.

8. Și voiu rămânea în Efes până la Rusalii.

9. Că mi s-au deșchis mie ușe mare și spre folos. Și protivnici sânt mulți.

10. Iară de va veni Timoteiu, socotiți să fie fără de frică la voi, că lucrul Domnului lucrează, ca și eu.

11. Și nimene să nu-l necăjească, ci să-l petreaceți cu pace, ca să vie la mine, că îl aștept pre el cu frații.

12. Iară de fratele Apolos mult m-am rugat ca să vie la voi cu frații, și nicidecum nu i-au fost voia să vie acum; iară va veni când va afla vreme.

13. Priveghiiți, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre din dragoste să fie.

15. Și vă rog pre voi, fraților, știți casa lui Stefana, că easte pârga Ahaiei și spre slujba sfinților s-au rânduit pre sine.

16. Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia, și la tot cel ce împreună lucru și să oste-neăște.

17. Iară mă bucur de venirea lui Stefana și a lui Fortunat și a lui Ahaic, căci lipsa voastră aceștia o au plinit.

18. Că au făcut să odihnească sufletul meu și al vostru. Să cunoașteți, dar, pre unii ca aceștia.

19. Închină-să voao besearicile Asiei. Închină-să voao întru Domnul mult Achila și Prischila, cu adunarea cea din casa lor.

20. Închină-să voao frații toți. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

21. Închinăciune cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubeaște pre Domnul nostru Iisus Hristos să fie anatema, maranata.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi, cu toți, întru Hristos Iisus! Amin.

Cartea cea dintâiu cătră corinteani easte scrisă din Filipi, prin Stefana și prin Fortunat și prin Ahaic și prin Timoteiu.